

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ♣ שאלה-question ! תירוץ-answer ♣ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
נדה-בא סימן	מאן דאמר											
מימרא												
אלא תני: טועות.												◇
יום אחד טמא ויום אחד טהור - משמשת שמיני ולילו עמו, וארבעה לילות מתוך שמונה עשר יום. ואם היתה רואה מבערב - אינה משמשת אלא שמיני בלבד.	דתניא:											◇
שני ימים טמאין ושני ימים טהורין - משמשת שמיני, ושנים עשר, וששה עשר, ועשרים.												◇
ותשמש נמי בתסוך												◇
זאת אומרת, גרגרן דתנן - אסור.	רב ששת:											◇
נהי דחד עשר לא בעי שימור, עשירי מיהא בעי שימור.	רב אשי:											◇
שלשה ימים טמאין ושלשה ימים טהורין - משמשת שני ימים, ושוב אינה משמשת לעולם.												◇
ארבעה ימים טמאים וארבעה ימים טהורין - משמשת יום אחד, ושוב אינה משמשת לעולם.												◇
המשה ימים טמאים וחמשה ימים טהורין - משמשת שלשה ימים, ושוב אינה משמשת לעולם.												◇
ששה ימים טמאין וששה ימים טהורין - משמשת חמשה ימים, ושוב אינה משמשת לעולם.												◇
שבעה ימים טמאין ושבעה ימים טהורין - משמשת רביע ימיה, מתוך כ"ח ימים.												◇
שמונה ימים טמאין ושמונה ימים טהורין - משמשת חמשה עשר יום מתוך ארבעים ושמונה.												◇
הרי ארביסר הוו												◇
זאת אומרת: ימי נדתה שאין רואה בהן - עולין לספירת זיבתה.	רב אדא בר יצחק:											◇
ימי לידה שאינה רואה בהן, מהו שיעלו לספירת זיבתה?	דאיבעיא להו:											◇
ראתה שנים ולשלישי הפילה, ואינה יודעת מה הפילה - הרי זו ספק זיבה ספק לידה: מביאה קרבן ואינו נאכל, ומי לידתה שאין רואה בהן - עולין לה לספירת זיבתה.	רב כהנא: ת"ש:											◇
שאני התם, כיון דאיכא למימר יולדת זכר היא, וכל הנזי שבעה יתירי דקיהבינן לה - סלקי לה לספירת זיבתה.	רב פפא:											◇
ביולדת זכר - איכא לספוקי, ביולדת נקבה - ליכא לספוקי? אלא לאו שמע מינה: עולין, שמע מינה.	רב הונא בריה דרב יהושע לרב פפא:											◇
תשעה ימים טמאין ותשעה ימים טהורין - משמשת שמונה ימים מתוך שמונה עשר.												◇
עשרה ימים טמאין ועשרה ימים טהורים - ימי שמושה כימי זיבתה, וכן למאה וכן לאלף.												◇
הדרן עלך בא סימן												◇

נדה-דם הנדה		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
דם הנדה ובשר המת - מטמאין לחין ומטמאין יבשין.												■	מ	נדה:	
אבל הזוב, והניע, והרוק, והשרץ, והנבלה, והשכבת זרע - מטמאין לחין ואין מטמאין יבשין. ואם יכולין להשרות ולחזור לכמות שהן - מטמאין לחין ומטמאין יבשין.	[ת"ק]											◆	■	נדה:	
וכמה היא שרייתן?												^	◇	נדה:	
בפושרין מעת לעת.												!	◇	נדה:	
בשר המת יבש ואינו יכול להשרות ולחזור לכמות שהיה - טהור.	רבי יוסי:											◆	■	נדה:	
מנא הני מילי?												^	◇	נדה:	
דאמר קרא (ויקרא ט"ו) והדוה בנדתה, מדוה כמותה, מה היא מטמאה, אף מדוה מטמאה.	חזקיה:											!	◇	נדה:	
אשכחן לה, יבש מנלן?												^	◇	נדה:	
אמר קרא (ויקרא ט"ו) יהיה - בהיותו יהא.	רבי יצחק:											!	◇	נדה:	
ואימא: הני מילי - בלח ונעשה יבש, יבש מעיקרו מנלן?												ז	◇	נדה:	
המפלת כמין קליפה, כמין עפר, כמין שיערה, כמין יבחושין אדומים - תטיל למים, אם נמוחו - טמא מנלן?	ותו, הא דתנן:											■	ז	נדה:	
יהיה - רבויא הוא.												!	◇	נדה:	
אי מה היא - עושה משכב ומושב לטמא אדם ולטמא בגדים, אף דמה נמי - עושה משכב ומושב לטמא אדם ולטמא בגדים?													ז	נדה:	
אטו דמה בר משכב ומושב הוא?													ז	נדה:	
ולטעמיד, אבן מנוגעת בת משכב ומושב היא, דאיצטריך קרא למעוטי?													!	נדה:	
יכול תהא אבן מנוגעת עושה משכב ומושב לטמא אדם לטמא בגדים ודין הוא, ומה זב שאינו מטמא בביאה - עושה משכב ומושב לטמא אדם לטמא בגדים, אבן מנוגעת שמתמאה בביאה - אינו דין שמתמאה	דתניא:												■	!	נדה:
טעמא - דמעטיה קרא, הא לאו הכי מטמאה													!	נדה:	
ומינה, לאו מי אמרת הזב - ולא אבן מנוגעת, ה"נ אמר קרא: אשר היא יושבת עליו - היא ולא דמה.													!	◇	נדה: